

Φανταζόμαστε ότι όταν αυτές οι γραμμές φύγουν από το τυπογραφείο, ακόμη και οι πλέον ψυχαναγκαστικοί των αναγνωστών μας θα έχουν εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια κατανόησης του τι ακριβώς κάνει η πρώτη φορά αριστερά με τους... «πρόσφυγες». Λογικό· εμείς, για να γράψουμε κείμενα σαν κι αυτό που ακολουθεί, περνάμε τα άρθρα των εφημερίδων σε βάση δεδομένων, μετά τα ξαναδιαβάζουμε κρατώντας σημειώσεις σε τετράδιο και μετά διαβάζουμε τις σημειώσεις γιατί έχουμε ξεχάσει τι διάολο γράφαμε. Πέρα από σοβαρή υποψηφιότητα για βραβείο νόμπελ μαζοχισμού, αυτή η μέθοδος εξασφαλίζει ότι είμαστε ίσως οι μοναδικοί στην Ελλάδα που κατόρθωσαν να κατανοήσουν εγκαίρως...

ΠΩΣ ΧΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ (εντάξει όμως, διεκδικούμε πεντέξι άλλα)

i. Εσκεμμένο χάος· το βασικό γνώρισμα της συζήτησης περί μεταναστευτικού

Μη στεναχωριέστε πάντως· η συζήτηση για το «προσφυγικό» είναι σαν τη συζήτηση για το ασφαλιστικό και τη συζήτηση για το Κυπριακό· πάει να πει ειδικά κατασκευασμένη για να μην καταλαβαίνει κανένας Χριστό. Όχι ακριβώς βέβαια. Τα βασικά που πρέπει να καταλάβει κανείς, και τα έχουν καταλάβει όλοι οι Έλληνες, από τους «αλληλέγγυους» μέχρι τη Χρυσή Αυγή, είναι οι βασικές κρατικές μπουρδες που ακολουθούν την ελληνική συζήτηση περί «μεταναστευτικού» από καταβολής της, δηλαδή από το μακρινό 1990. Αυτά τα βασικά είναι i. Ότι οι μετανάστες είναι πάρα πολλοί. ii. Ότι επειδή είναι πολλοί «δεν χωράνε». iii. Ότι επειδή «δεν χωράνε», τα καπιταλιστικά κράτη τους βλέπουν και τα κάνουν πάνω τους και δεν τους θέλουν με τίποτα. iv. Ότι παρόλ' αυτά, τα κράτη δεν έχουν τη δυνατότητα να εμποδίσουν τη μετακίνησή τους, βασικά για τεχνικούς λόγους. Τα καπιταλιστικά κράτη είναι στριμωγμένα. Αυτά. Βάλτε και λίγες παρομοιώσεις με ρευστά, κύματα - θάλασσες - ροές - βάλτους και είμαστε εντάξει· τα ρευστά αντιστέκονται στη μαθηματικοποίηση, κατακλύζουν και ξεχειλίζουν, βαλτώνουν και πήζουν, είναι τέλος πάντων ανοικονόμητα.

Αντίθετα, τα έθνη κράτη είναι πολύ της οικονομίας. Υπολογίζουν και καταγράφουν, σχεδιάζουν και προβλέπουν, πάντα σχετικά με τις καπιταλιστικές κοινωνίες που διαφεντεύουν. Είναι αυτό που λένε «κοινωνικά κράτη», δηλαδή εργατική κατάκτηση. Αυτές λοιπόν οι μεγάλες εργατικές κατακτήσεις, τώρα τελευταία έχουν πάρει φωτιά όλες μαζί. Πάρτε για παράδειγμα το δικό μας. Με το πλεονέκτημα της πρώτης φοράς αριστεράς, το ελληνικό κράτος από το Καλοκαίρι και μετά έστησε το παραμύθι «δεν χωράνε - δεν τους θέλουμε - αχ τι να κάνουμε» σαν να ταν η πρώτη φορά· λες και δεν έχουν περάσει εικοσιπέντε χρόνια «αλβανικής εγκληματικότητας», μαζικών απελάσεων, τζούφιας νομιμοποίησης, πακιστανικής εισβολής και «ασφαλούς αποτροπής» στο Αιγαίο. Μαζί έστησε και το παραμύθι των ανθρωπιστών νησιωτών, των ανίκανων υπουργών, των καλοκάγαθων ηρωικών λιμενόματσων και των φιλόνητων αριστερών ΜΚΟ. Τώρα που μιλάμε, οι Έλληνες παραπονιούνται για τους ανάλογους ευρωπαίους που «στήνουν φράχτες» λες και δεν είναι το ελληνικό το πρώτο ευρωπαϊκό κράτος που έστησε φράχτη στα σύνορα. Καταγγέλουν τους κακούς Τούρκους που «χρησιμοποιούν το προσφυγικό για άλλους λόγους», λες και δεν είναι οι Έλληνες που πρώτοι έκαναν τους μετανάστες ταμείο άντλησης ευρωπαϊκού χρήματος και πρόφαση οχυρώσεων και διεκδίκησης «εθνικής κυριαρχίας» στο Αιγαίο και τον Έβρο. Μη γελάτε· οι Έλληνες είναι απολύτως πεπεισμένοι περί του καλοκάγαθου της ελληνικής ιδιοσυγκρασίας. Γι' αυτό και η Ακαδημία Αθηνών, το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού, η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και η Σύνοδος των Πρυτάνεων των Ελληνικών Πανεπιστημίων πρότειναν τους εαυτούς τους για νόμπελ ειρήνης, προκαλώντας ενθουσιασμό εντός και θυμηδία παντού αλλού, πράγμα που θυμίζει επικίνδυνα το πολιτιστικό άρωμα των ηρωικών '90s, αν και η σχέση μέχρι στιγμής περνάει απαρατήρητη.¹ Η όλη συζήτηση ήταν τόσο ειλικρινής που στην ίδια σελίδα μπορούσε να διαβάσει κανείς για τη σύσταση ενός «Κεντρικού Συντονιστικού Οργάνου Διαχείρισης Μεταναστών» που θα περνούσε στην

ευθύνη των Ενόπλων Δυνάμεων, «τουλάχιστον μέχρι το υπουργείο μετανάστευσης, η Αστυνομία και οι λοιπές εμπλεκόμενες υπηρεσίες να αποκτήσουν την απαραίτητη τεχνολογία και εμπειρία», γιατί εικοσιπέντε χρόνια τώρα κολλούσαν μπρίκια.²

Ο στρατός ενθουσιάστηκε με την πιθανότητα να κοινομήσει νόμπελ ειρήνης και ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις δύο σε ένα. Στην σχετική ομιλία του δημοκρατικού κυρίου Καμμένου, το «Τμήμα Εφοδιασμού και Σίτισης» είχε την τιμητική του, με πλήρη αναφορά των χρηματικών απολαβών ανά μετανάστη («η ΕΕ προβλέπει 5,72 ευρώ ανά πρόσφυγα για καθημερινή διατροφή»), και κάντε τους πολλαπλασιασμούς ανά ημέρα). Την τιμητική τους είχαν επίσης οι «ανεξέλεγκτες ΜΚΟ» που «θα απομονωθούν» γιατί «λειτουργούν ως βιτρίνα ισλαμιστικών στοιχείων», (κι εμείς έτσι ζηγιόμαστε στους ισλαμιστές τρομοκράτες, τους κόβουμε την καλημέρα), καθώς και οι μη ανεξέλεγκτες ΜΚΟ των οποίων η φιλανθρωπία στο εξής «θα συντονίζεται με έδρα το κτίριο της λεωφόρου Μεσογείων», δίνοντας στο «Μ» του ΜΚΟ φρέσκο νόημα.³ Ο κεντρικός συντονισμός του πράγματος ανατέθηκε στον υποστράτηγο Κωνσταντίνο Φλώρο, ηρωικό διοικητή του σώματος εθελοντών καταδρομέων που ακούει στο όνομα «Ιερός Λόχος» και άνθρωπο που προφανώς, και αντίθετα με την ελληνική αστυνομία, διαθέτει την απαιτούμενη τεχνολογία και εμπειρία για την διαχείριση των μεταναστών.⁴ Αλλά ακόμα και με αυτό το διαμάντι του ελληνικού βαθέος κράτους για διοικητή μετανάστευσης, οι ανάλογοι ευρωπαίοι, παρέα με τους τουρκαλάδες, κανόνισαν να αμολήσουν το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο πέλαγος και να χάσουμε την εθνική μας κυριαρχία. Προδότες παντού!

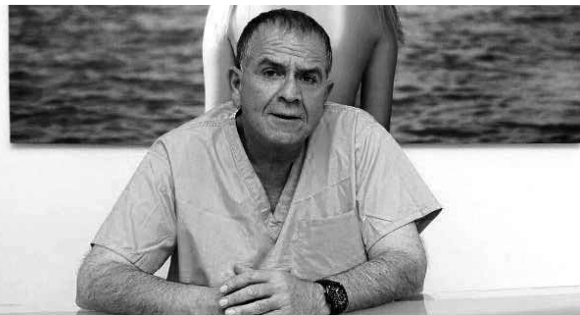
Και τώρα ας πάρουμε μια ανάσα. Η αλήθεια είναι πως μας φάνηκε χρέος μας, σαν καλοί πολίτες της κοινωνίας την πληροφώρας, να απαριθμήσουμε τις μπουρδες που λέχθηκαν δημοσίως για μια εβδομάδα... άσε που στο κάτω κάτω, μόνο εμείς θα τα τρώμε στη μάπα; Όχι, να φάτε κι εσείς! Κατά τη γνώμη μας πάντως, τον ρυθμό σε όλα ετούτα τον δίνει η αυτο-πρόταση για Νόμπελ ειρήνης· δηλαδή όλα αυτά δεν έχουν καμία σημασία πέρα από το σκόρπισμα της σύγχυσης και ίσως λίγο του γέλιου. Κοιτάξτε να δείτε γιατί.

ii. Διακρατικές σχέσεις. Η πραγματική βάση της συζήτησης περί μεταναστευτικού

Μπορεί η μετακίνηση εργατών να είναι σημαντικό θέμα για τα καπιταλιστικά έθνη κράτη. Αλλά είναι ένα θέμα ήδη λυμένο, τόσο από την τεχνική, όσο και από την ιδεολογική σκοπιά. Ο τρόπος επίλυσής του διαμορφώθηκε από το 1990 και μετά και βασίζεται στους δύο πυλώνες της παρανομοποίησης και της αστυνομικής στρατιωτικής διαχείρισης που τόσες φορές έχουν αναλυθεί σε αυτό το περιοδικό.⁵ Με άλλα λόγια, αν ζούσαμε στο 2003, το θέμα των «προσφύγων από τη Συρία» θα είχε ήδη λυθεί δίχως να καταλάβει κανείς τίποτα. Πράγ-

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

(
μακροσκελε
ίσαπόψεις
εμικρούλες
φωτό
)

Αρμοδιότητες και ειδικότητες

Ο υπουργός μετανάστευσης κύριος Μουζάλας ποζάρει μπροστά από διακριτική απεικόνιση του επιστημονικού του αντικειμένου. Αν δεν το ξέρατε είναι μαιευτήρας. Αλλά έγινε υπουργός μετανάστευσης γιατί είναι ιδρυτικό μέλος των «Γιατρών του Κόσμου». Γι' αυτό τώρα τελευταία δεν είναι τόσο αρμόδιος για ορισμένες όψεις του «μεταναστευτικού» όσο ο κύριος Καμμένος.

ματι, το 2003, λίγο μετά την εισβολή στο Ιράκ, τα ευρωπαϊκά κράτη αντιμετώπισαν υποδειγματικά και εκ των προτέρων ένα παρόμοιο «κύμα μετανάστευσης», από το Ιράκ, το Αφγανιστάν και το Πακιστάν με μια συμφωνία διαχείρισης των παρανομοποιημένων εργατών που ονομάστηκε «Δουβλίνο II». Η συμφωνία έλαβε χώρα το 2003 στη Θεσσαλονίκη ενώ όλοι οι αριστεροί της χώρας, μαζί και μερικοί που είχαν έρθει με κινηματικό εράσμου, διαδήλωναν ενάντια στην «παγκοσμιοποίηση» και το «τέλος του έθνους κράτους», όντως δηλαδή δεν είχαν καταλάβει τίποτα. Η συμφωνία περιελάμβανε αυτά που όλοι γνωρίζουμε, δηλαδή χρέμα από την Ευρώπη προς τις τοπικές κοινωνίες, που σε αντάλλαγμα θα εργάζονταν σκληρά με αντικείμενο την δημιουργία παρανομοποιημένων εργατών, πολλοί από τους οποίους θα χρησιμοποιούνταν επί τόπου. Το οργανωμένο «θέαμα των συνόρων» που στήθηκε από τότε και μετά λειτούργησε μια χαρά ιδεολογικά, και οι τέσσερις πυλώνες που αναφέραμε παραπάνω (δεν χωράνε, δεν τους θέλουμε, δεν την παλεύουμε, χώσε μπάτσους) έγιναν ψωμοτύρι για ανθρωπιστές και στρατόκαβλους αντάμα. Δηλαδή το θέμα της διαχείρισης της παρανομοποιημένης εργασίας είχε λυθεί.

Το κακό είναι ότι δεν ζούμε στο 2003. Είναι το 2016 και τα θέματα που απασχολούν τα έθνη κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν... εμπλουτιστεί χαρακτηριστικά. Φυσικά η παρανομοποίηση της εργασίας παραμένει ζήτημα. Δίπλα της όμως έχουμε και άλλα φλέγοντα θέματα, τόσα που να μην ξέρει κανείς από που ν' αρχίσει. Ας αρχίσουμε λοιπόν από το αγαπημένο μας, δηλαδή τη διάλυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2003 ήταν καιροί (κάλπικης) αισιοδοξίας. Η «διεύρυνση της Ε.Ε» με μια σειρά κρατών, όπως το παραδοσιακό πρώτο θύμα του γερμανικού ιμπεριαλισμού που ακούει στο όνομα Πολωνία και το μεσανατολικό κυπριακό πλυντήριο, θεωρήθηκε ως ένδειξη του «τέλους του έθνους κράτους». Στην πραγματικότητα, όπως βλέπουμε σήμερα, ήταν η αρχή του τέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια προσπάθεια παράτασης εκείνης της παλιάς κείνσιανής συμφωνίας για άλλη μια δεκαετία.⁶ Σήμερα, οι ανατολικοευρωπαίοι που ο κύριος Ράμσφελντ είχε ονομάσει «Νέα Ευρώπη», ως συνήθως δίχως να καταλαβαίνει κανένας τι εννοεί ο ποιητής, έχουν σηκώσει κανονικό μπαράκι και διαφυλάττουν το «ιδανικό της εθνικής κυριαρχίας» μέσα από ένα πράγμα που το λένε «πρωτοβουλία του Βίσενγκραντ» και έχει ιστορική αναφορά σε κάτι μεσαιωνικές φεουδαρχικές προσπάθειες τελωνιακής ένωσης της κεντρικής Ευρώπης. Η Κύπρος με την Ελλάδα, από την άλλη, είναι απασχολημένες με το στήσιμο συμμαχιών με τις υπόλοιπες «κοιτίδες του ευρωπαϊκού πολιτισμού», δηλαδή το Ισραήλ, την Αίγυπτο και την Ιορδανία. Και πάει λέγοντας.

Το βασικό χαρακτηριστικό των καιρών μας είναι η όλο και πιο ξεκάθαρη ανάδυση των επιμέρους εθνικών συμφερόντων, ακριβώς καθώς η καπιταλιστική κρίση και ο πόλεμος αναμεταξύ τους οξύνονται σε βαθμό εκτροχιασμού. Στην πραγματικότητα η διαδικασία είναι καθολική και πανταχού παρούσα, χαρακτηρίζει το σύνολο της κοινωνικής ζωής των καπιταλιστικών εθνών κρατών από την παραγωγή μέχρι την αναπαραγωγή και την «εξωτερική πολιτική». Μπορούμε βέβαια να διακρίνουμε σημεία εστίασης και χαρακτηριστικές διαδικασίες. Μια τέτοια διαδικασία είναι η διάλυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης εις τα εξ ως συνετέθη. Μια άλλη είναι ο παγκόσμιος εμπορικός πόλεμος γύρω από τις εξαγωγές, ειδικά όταν εμφανίζεται ως «οικολογία». Μια άλλη είναι η παγκόσμια κρίση των χρηματιστηρίων. Μια άλλη είναι η γενική προσπάθεια κρατικού ελέγχου της νομισματικής κυκλοφορίας που εξελίσσεται από τη διεφθαρμένη Ελλάδα μέχρι την τυπολατρική Γερμανία και ακούει στο όνομα «υποχρεωτική χρήση πλαστικού χρήματος». Μια άλλη τέλος, είναι ο εξελισσόμενος πόλεμος στη Συρία, η προσπάθεια όλων των εθνών κρατών της περιοχής (καλύτερα, όλων των εθνών κρατών της υπηλίου) να χρησιμοποιήσουν αυτόν τον πόλεμο εναντίον των αντιπάλων τους.

Να γιατί η συζήτηση που εξελίσσεται από τον Αύγουστο και μετά γύρω από το «μεταναστευτικό ζήτημα» είναι τόσο αποπροσανατολιστική. Στην πραγματικότητα δεν είναι μια συζήτηση γύρω από το «μεταναστευτικό ζήτημα». Είναι μια συζήτηση γύρω από την ανάδυση των εθνικών συμφερόντων και τον αναμεταξύ τους πόλεμο. Για παράδειγμα οι απειλές περί «τέλους της συνθήκης του Σένγκεν» δεν έχουν να κάνουν με τους μετανάστες, η διέλευση των οποίων ήταν ούτως ή άλλως παράνομη αλλά εφικτή επί δεκαετίες, γιατί τους έκανε φτηνούς. Το τέλος της συνθήκης Σένγκεν αφορά το τέλος της ελεύθερης διακίνησης εμπορευμάτων στο εσωτερικό της Ε.Ε., δηλαδή τον εμπορικό πόλεμο μεταξύ των εθνών κρατών, γιατί συνοριακοί έλεγχοι πάει να πει τελωνιακοί έλεγχοι, πάει να πει (γερμανικά) εμπορεύματα που κολλάνε στα (πολωνικά και ελληνικά και τα λοιπά και τα λοιπά) σύνορα για ακαθόριστο χρόνο. Η τουρκική φιλολογία περί «ελέγχου των προσφύγων», στρέφεται προς τη δημιουργία «κέντρων φιλοξενίας» στο εσωτερικό της συριακής επικράτειας, γιατί εκεί είναι που βρίσκεται στραμμένο το ενδιαφέρον του τουρκικού κράτους. Και πάει λέγοντας, βάλτε όπου κράτος και καημό, όπου καημό και «πρόσφυγα».

iii. Η ελληνική «ανημποριά»...

Όσο για τους Έλληνες, αυτοί, ήδη από το Καλοκαίρι του 2015, αποφάσισαν να αρμέξουν, ότι μπορούν από την όλη διαδικασία. Είπαν «δεν μπορούμε να διαχειριστούμε τα ανεπανόληπτα μεταναστευτικά ρεύματα», γιατί στο κάτω κάτω «είμαστε η πρώτη φορά αριστερά και δεν κάνουμε τέτοια» και μετά μπήκαν σε διαπραγματεύσεις για την αμοιβή τους. Η πολιτική τους ήταν αυτή που είχε εξαγγελίσει από νωρίς ο πρώτης φορά ακροδεξιά κύριος Καμμένος: «θα σας γεμίσουμε τζιχαντιστές», δηλαδή αν θέλετε να παίξουμε τον ρόλο μας στη γενική διαδικασία παρανομοποίησης της εργασίας, θα πρέπει να μας πληρώσετε. Μόνο που τώρα δεν ήταν το 2003 και οι πληρωμές που ζητούσαν οι Έλληνες ήταν πιο προχωρημένες. Παράδειγμα για κείμενο τριών σελίδων, και άλλη φορά λέμε κι άλλα: από την αρχή, αν θυμάστε, οι Έλληνες ξεκίνησαν να λένε μια ιστορία με κάτι μηχανάκια «δακτυλοσκόπησης» που δεν έχουν και πρέπει να τους τα δώσουν οι Ευρωπαίοι, αλλά οι Ευρωπαίοι είναι τσιγκούνηδες και δεν τους τα δίνουν. Αυτή η ιστορία ανθρωπισμού και τεχνικών ελλείψεων κράτησε έξι μήνες και κάτι εκατοντάδες πνιγμένους. Και τελικά, πριν από κάτι ημέρες, μάθαμε από τον κύριο Αβραμόπουλο ότι οι Έλληνες δεν ήθελαν μόνο την «εξασφάλιση επαρκούς αριθμού σαρωτών δακτυλικών αποτυπωμάτων», αλλά και

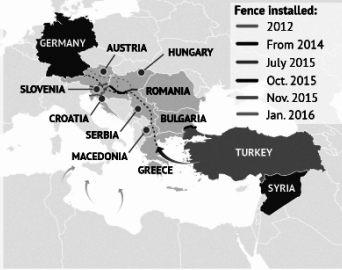
Βελτίωση της επιτήρησης των θαλασσιών συνόρων με τη δημιουργία ενός επαρκούς συστήματος θαλάσσιας παρακολούθησης που θα καλύπτει το σύνολο των θαλασσιών συνόρων ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία. Το σύστημα επιτήρησης θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα ανίχνευσης όλων των σκαφών, συμπεριλαμβανομένων των μικρών σκαφών που διασχίζουν τα θαλάσσια σύνορα μεταξύ των ανωτέρω δύο χωρών.⁷

Ποια δακτυλοσκόπηση δηλαδή; Οι Έλληνες μιλούν για ένα σύστημα ραντάρ τελευταίας τεχνολογίας που να ανιχνεύει όλα τα σκάφη, «συμπεριλαμβανομένων» των φουσκωτών, αλλά και των φρεγατών (των άλλων· οι δικές μας ξέρουμε πού είναι). Φυσικά η βασική δουλειά των συστημάτων ραντάρ δεν είναι οι φουσκωτές βάρκες, αλλά ότι συνδέονται με συστήματα εκτόξευσης πυραύλων· να λοιπόν μια περίπτωση όπου ο στρατός διαθέτει την «καταλληλότερη τεχνολογία» περί μεταναστευτικού.

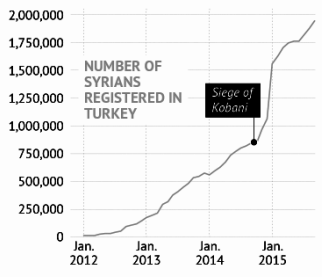
Και από την άλλη μεριά του Αιγαίου όμως, δεν μασάνε κουτόχορτο. Ο κύριος Νταβούτογλου και η κυρία Μέρκελ συναντήθηκαν μοναχούληδες, αφού «η Ελ-

SYRIA, EUROPE, AND THE MIGRATION CRISIS

In 2015, Europe has seen a surge in migration, as increased numbers of Syrians have made the journey through Greece and the Balkans to Germany. This has led to political problems both within and between countries.

Primary migration routes in 2015 (Eastern Mediterranean)
 Central Mediterranean migration routes

EASTERN MEDITERRANEAN SEA ARRIVALS

Oct. 2014	Oct. 2015*
7,432	171,541

CENTRAL MEDITERRANEAN SEA ARRIVALS

Oct. 2014	Oct. 2015*
15,277	7,929

*As of Oct. 27 2015

Sources: UNHCR, Migration Policy Centre Copyright Stratfor 2015 www.stratfor.com

Φράχτες και Προβλήματα

Πάρτε κι ένα γραφιστικό του «προβλήματος». Στο έγχρωμο διακρίνεται και ο πρώτος συνοριακός φράχτης ever, που είναι βέβαια ο ελληνικός, φτιαγμένος το 2012.

λάδα δεν ανταποκρινόταν» στις «έμμεσες παροτρύνσεις για την πραγματοποίηση της τριμερούς Ελλάδας - Γερμανίας - Τουρκίας»⁸ (ενώ εμάς μας έλεγαν ότι δεν μας θέλουν πια στα σαλόνια και μόνο ο στρατηγός Σίσι και ο πρόεδρος Νετανιάχου μας αγαπάνε και κάνουν μαζί μας καμιά τριμερή) και αποφάσισαν να ζητήσουν την παρακολούθηση του Αιγαίου από νατοϊκά πλοία. Μετά τη συνάντηση, ο μνησικάκος κύριος Νταβούτογλου είπε να διευκρινήσει στον κύριο Αβραμόπουλο ότι η παρακολούθηση του Αιγαίου μπορεί να είναι συλλογικό εγχείρημα:

Ιδιαίτερα στο ζήτημα της αποτελεσματικής χρήσης των μηχανισμών παρακολούθησης και εποπτείας του NATO στα σύνορα και στο Αιγαίο, θα καταβάλουμε κοινές προσπάθειες.⁹

Ψιλομαλακία δηλαδή, γιατί, εκτός που πάει να τους φάει το νόμπελ ειρήνης ο παλιότουρκος, οι Έλληνες θα πρέπει να μοιραστούν την επιτήρηση του Αιγαίου με άλλους. Λογικό κι αυτό, από οποιαδήποτε άλλη σκοπιά πέραν της ελληνικής. Γιατί όλοι, όταν ακούν «επιτήρηση του Αιγαίου», εννοούν επιτήρηση της εξόδου της Ρωσίας στη Μεσόγειο (τι νομίζατε ότι εννοούν; «πρόσφυγες»); Όλοι εκτός από τους Έλληνες βέβαια, που εννοούν επιτήρηση των πάντων, και ειδικά της Τουρκίας, για δικό τους λογαριασμό και «Αιγαίο ίσον ελληνική λίμνη». Τώρα οι Έλληνες παριστάνουν ότι στεναχωρέθηκαν για αυτή την διάχυτη έλλειψη εμπιστοσύνης, καθώς και για την συνταρακτική αποκάλυψη ότι το Αιγαίο μπορεί τελικά να μην είναι και τόσο ελληνική λίμνη. Ή με τα λόγια των πατριωτών δημοσιογράφων, «παρά την περί του αντιθέτου επιθυμία της, η ελληνική κυβέρνηση κινδυνεύει να μείνει εκτός κάδρου όσον αφορά την κεντρική διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος».¹⁰

Ναι. Για έξι μήνες η πρώτη φορά αριστερά πήρε φωτογραφίες με γιαγιάδες, ζήτησε νόμπελ ειρήνης, κλαψούρισε για τα μηχανάκια καταγραφής, έσκουξε «δεν μπορούμε», έβαλε μπούφους ανθρωπιστές να μοιράζουν κουβέρτες, πλήρωσε μπούφους διδάκτορες να γράφουν αναφορές, και βασικά έπνιξε εργάτες με τη σέσουλα σε απευθείας μετάδοση (εμάς μας νοιάζει), όλα αυτά για να είναι «εντός κάδρου όσον αφορά την κεντρική διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος». Δηλαδή: για να πάρει κανά φράγκο να βάλει ραντάρ στο Αιγαίο - για να ταΐσει (με ληγμένα τρόφιμα ελληνικής παραγωγής) πενήντα χιλιάδες εργάτες την ημέρα με ξένα λεφτά και επιτήρηση των ΟΥΚ - για να αναλάβει την επιτήρηση του Αιγαίου και να εμπειδώσει ότι είναι ελληνική λίμνη - για να πλασαριστεί για την επόμενη φάση της μάχης της Συρίας: και πάει λέγοντας. Σε απάντηση οι αντίπαλοι του ελληνικού κράτους σοφίστηκαν την ιδέα με την εμπλοκή του NATO. Οι Έλληνες, για λίγο σκέφτηκαν στα σοβαρά να αντιπροτείνουν η εμπλοκή του NATO «να μην εκτυλιχθεί στο Αιγαίο, αλλά στην τουρκοσυριακή μεθόριο».¹¹ Αλλά αυτό θα οδηγούσε σε παγκόσμιο πόλεμο πριν την ώρα του και μπορεί να έχαναν το Νόμπελ Ειρήνης™, οπότε δεν το είπαν.

Προς το παρόν οι Έλληνες ίσως χρειαστεί να εξηγήσουν «στη διεθνή κοινότητα» εκείνο το ωραίο με τον ελληνικό εναέριο χώρο που καταφέρνει να είναι δέκα μίλια ενώ τα ελληνικά χωρικά ύδατα είναι μόνο έξι μίλια. Επίσης το άλλο ωραίο με τις «τουρκικές παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου» που υπάρχουν μόνο για το ελληνικό υπουργείο εξωτερικών.¹² Αλλά μην ανησυχείτε για την εθνική κυριαρχία. Όχι δίχως κάποια ανακούφιση, τα σχετικά ρεπορτάζ σημειώνουν ότι «το ακριβές επιχειρησιακό σχέδιο [της εμπλοκής του NATO] θα εκπονηθεί έπειτα από αρκετές ημέρες, ίσως εβδομάδες», που είναι ο άλλος τρόπος για να πεις «ζήσε Μάη μου», ή «θα χωθούμε αλλιώς».¹³ Και η ιστορία συνεχίζεται. Και οι μετανάστες πνίγονται ώστε να μετατραπούν σε εργάτες. Και οι ανθρωπιστές κουβαλάνε κουβέρτες. Και οι αρμόδιοι υπολογίζουν από κόστος τροφίμων μέχρι πυραυλικές τροχιές. Και ο διακρατικός πόλεμος συνεχίζεται με χίλιους τρόπους, που είναι όλοι τους στραμμένοι στην εργατική τάξη. Σε ανύποπτο χρόνο, αποκαλέσαμε την όλη διαδικασία «φασισμό χωρίς σβάστικα». Το όνομα είναι λιγάκι light, αλλά τουλάχιστον κάπως συνεννοούμαστε· δεν ήταν δεδομένο εξαρχής.

1 Δ. Αντωνίου, «Αγώνας Δρόμου για το Προσφυγικό», *Καθημερινή*, 2/2/2016.
 2 Β. Νέδος, «Στο ΥΕΘΑ η Διαχείριση του Μεταναστευτικού», *Καθημερινή*, 3/2/2016.
 3 Στο ίδιο.
 4 Μ. Μαργωμένου, «Ο Ιερολοχίτης που θα Στήσει τα Hotspots», *Καθημερινή*, 7/2/2016. Ο «Ιερός Λόχος» ήταν το σώμα που στήθηκε στο Κάιρο το 1943 έπειτα από την διάλυση του ελληνικού στρατού Μέσης Ανατολής και τον εγκλεισμό των κομμουνιστών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης (μάλλον από εδώ προέρχεται η απαραίτητη τεχνονομία για την διαχείριση μεταναστών). Βασικός σκοπός του «Ιερού Λόχου» ήταν να πολεμήσει στα Δεκεμβριανά το 1944, όπερ και εγένετο.
 5 Ας ανατρέξει κανείς στο antifascscripta.net > Θεματικός Χάρτης > Μετανάστες - Κέντρα Κράτησης και θα τα δει όλα μαζί, δωρεάν. Τα ίδια, αλλά πιο συμμαζεμένα, περιλαμβάνονται στη μπροσούρα Αυτόνομες Ομάδες από την Αθήνα, *Σχεδόν Αόρατοι: Η Παρανομοποίηση της Εργασίας ως Κρατική Στρατηγική για τη Μετανάστευση*, Αθήνα 2009, Β' έκδοση 2013.
 6 Για μια ιστορία της Ε.Ε μπορεί να δει κανείς το «Η Κύπρος στην Ε.Ε. (ακολουθεί: ο Καραγκιόζης Φούρναρης): μια Εξαιρετικά Σύνομη Ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης», *Antifa #36*, 4/2013.
 7 Ε. Βαρβιτσιώτη, «Τρίμηνη Προθεσμία για τη Σένγκεν», *Καθημερινή*, 3/2/2016,
 8 Σ. Σιδέρης, «Παρασκήνιο με την Εμπλοκή της Συμμαχίας», *Καθημερινή*, 14/2/2016.
 9 Ε. Βαρβιτσιώτη, «Εμπλοκή NATO στο Αιγαίο Θέλουν Γερμανία - Τουρκία», *Καθημερινή*, 9/2/2016.
 10 Δ. Αντωνίου, «Σε Κλοιό Πιέσεων η Αθήνα στο Προσφυγικό», *Καθημερινή*, 9/2/2016.
 11 Β. Νέδος, «Ανησυχεί την Αθήνα η Εμπλοκή του NATO», *Καθημερινή*, 10/2/2016.
 12 Σχετικά με τις «παραβιάσεις» δείτε το «Ο Αντιτουρκισμός στην Ελλάδα μέσα στη Δεκαετία του 1990», *Antifa #49*, 12/2015, σελ. 9. Αν δεν πιστεύετε τους ανθέλληνες, Α. Συρίγος, «NATO στο Αιγαίο: Οκτώ Δεδομένα με Ειδική Σημασία», *Καθημερινή*, 14/2/2016.
 13 Σ. Σιδέρης, «Παρασκήνιο...», όπως πριν, *Καθημερινή*, 14/2/2016.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΟΜΠΕΛ αλλά τι νόμπελ;

Νόμπελ μικρής επιχειρηματικότητας!
Έτσι φέρονται υποτιμάς: Που πωλούν τα κέρδη μόνο στην αγορά μετανάστες εργάτες και διαπραγματευτικά για άλλα πέντε μέλη της συνεταιρικής διεξαγωγής ρεπετινικών πολεμίων.

Νόμπελ αυτοδουραμίας!
Έτσι εκασίτησες ανδρικής μας. Που φέρνουν ως κέρδη τα κινδύνη των κινδύνων, φέρνουν και κινδύνους με την ίδια απάτη, αποκαταστάσεις και μισθολόγια. Έτσις παρόλ' αυτά να σπάζουν από τα δωρικά φραχτές ούλες.

Νόμπελ αγνησίας!
Έτσις πωλήσαντες πωλήσαντες μας. Που έφρασαν εκασίτησες κινδύνους απάτης, διεκδικήσεις εκασίτησες κινδύνους κινδύνους για να προσήλθουν στην δικαία μέθοδο των "εργατικών κινδύνων".

Νόμπελ επιστημονικής καταστολής!
Έτσι απαντάμε και την όρασή μας. Που κινδύνους τα διαπραγματευτικά διεκδικήσεις της ζωής και του θανάτου στα σύνορα, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζονται ως οι τελευταίοι ανθρωπιστές της υφάλλου.

Νόμπελ προς την του θόλασμα Γκαμπίλ!
Έτσις πρώτα φορά απάτη μας. Που είναι μέρες τώρα εκασίτησες γαλιάνες, σκούζα "δεν μπορούμε", βάζει ανθρωπιστές να μαρτυρούν κινδύνους, κινδύνους διεκδικήσεις να "πράσαν" αναφορές και βασικά πνίξει εκασίτησες εργάτες σε απευθείας μετάδοση ήρωας μας κινδύνους όλα αυτά για να είναι "έτσις κίνδύνους" όσον αφορά την κεντρική διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος!

Νόμπελ σκατοψυχίας!
Έτσις κινδύνους ελληνικής σπίνου, το ίδιο με κινδύνους κινδύνους ελληνικής παραγωγής πνίγησαν κινδύνους κινδύνους την μάχη με ένα λεφτά και απάτησες των ΟΥΚ - την ανάκληση της απάτησες του Αιγαίου και την σκατοψυχία του ως ελληνική λίμνη - το πλοκάρισμα για την επόμενη φάση της μάχης της Συρίας.

ΕΝ ΤΕΛΕΙ...
ΝΟΜΠΕΛ ΣΚΑΤΟΨΥΧΙΑΣ
 στην ελληνική δημοκρατία
 για το σύνολο του έργου της
 ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΚΕΥΣΗ
autonome antifa
 autonome.antifa@yahoo.com
 autonomeantifa77.wordpress.com

Βραβείο Νόμπελ!

Το ζήτημα με όσους προτείνουν τα βραβεία Νόμπελ είναι να διαθέτουν τη λεπτή αίσθηση του χιούμορ. Αν αυτό συμβεί, τότε τα πάντα είναι εφικτά. Ακόμα και να αυτοπροταθούν οι Έλληνες για Νόμπελ Ειρήνης (επειδή σώζουν τους πρόσφυγες ντε...).